

[Bertel Haarder]

kan afklares mellem anden og tredje behandling.

Vi er tilfredse med, at ministeren i betænkningen har bekræftet, at filmcentralen fortsat er det statslige organ for distribution af kortfilm, og at ministeren også har bekræftet at ville tage spørgsmålet om bruttoprincippet op, hvad angår filmcentralens takster for udlån af kortfilm. Dette med bruttoprincippet vil jeg som medlem af finansudvalget følge med stor interesse i kulturudvalget, og det tror jeg for øvrigt også kulturministeren vil.

Hvad angår ændringsforslag nr. 2, 3 og 4, er vi i venstre glade for, at ministeren har lyttet til de indvendinger, vi fremkom med ved første behandling imod en ændring af filminstituttets beføjelser, bl.a. sådan at filminstituttet fortsat ikke i almindelighed skal optræde som producent eller medproducent.

Så kommer vi til de ændringsforslag, som skal tydeliggøre konsulenternes, programredaktionens og børnefilmområdets suverænitet med hensyn til de kunstneriske afgørelser. Venstre kan tilslutte sig ånden i disse ændringer og tilføjelser, og vi vil stemme for dem alle. Når vi ikke står som medforslagsstiller, skyldes det, at vi mener, de er formuleret på en måde, der gør det uklart, hvad der herefter egentlig er bestyrelsens ansvar. F.eks. kan der være indbygget et modsætningsforhold mellem understregningen af de pågældende konsulenter og redaktørers suverænitet og bestyrelsernes funktion som klageinstanser. I samrådet fik vi det ikke afklaret i farten, og jeg må desværre sige, at det er gået meget hurtigt med denne lov, navnlig her til sidst. Det er gået så hurtigt, at man ikke vil kunne afvise beskyldninger for lovjaskeri.

Men måske kan ministeren i dag sige mere klart, hvad der ligger i ordene: »... træffer den endelige administrative afgørelse.« Måske kan vi få bekræftet, at der ikke heri ligger, at bestyrelsen ved behandling af klager kan komme til at gribe ind i de kunstneriske afgørelser. Det allerbedste ville selvfølgelig være, at kulturudvalget og ministeren under den fornyede udvalgsbehandling i enighed kan nå frem til en bedre formulering af hele denne paragraf.

Men netop når vi som i loven om Statens Kunstfond giver konsulenterne denne suverænitet og dermed naturligvis også det ansvar, der ligger i det, burde vi vel også som

ved loven om kunstfonden indskrænke ansættelsestiden til én periode uden mulighed for umiddelbar genansættelse. Dermed har vi sikkerhed for en jævnlig fornyelse, og vi har sikkerhed mod en eventuel årelang ensidighed, som kunne opstå.

Når vi alligevel ved vores ændringsforslag nr. 9 har foreslået en vis elasticitet, skyldes det, at vi er blevet gjort opmærksom på, at det kan være upraktisk på en bestemt dato at skulle af med en konsulent, som måske er midt i arbejdet med et projekt, og som behøver mere tid. Venstre gik fra det samråd, hvor dette blev drøftet, med det klare indtryk, at ministeren var enig i dette, og at der ville komme et sådant ændringsforslag fra ministeren.

Men vi har åbenbart også på dette punkt talt lidt forbi hinanden, og derfor har vi selv fremsat det. Vi er glade for den støtte, det har fået fra andre partier, og håber, at det viser sig, der er flertal for det, men det ved vi jo først efter afstemningen. Nu ligger det bare sådan, at vi først skal stemme om SFs forslag. Hvis det omvendte havde været tilfældet, ville vi, hvis vores forslag faldt, dernæst have stemt for SFs forslag, da vi finder SFs forslag bedre end ministerens.

Vi vil derfor undlade at stemme til ændringsforslag nr. 8, men stemme for nr. 16 og nr. 19, og så kan vi jo derefter, når andenbehandlingen er færdig, tage stilling til, om der eventuelt er nogen af de forslag, der har været fremme, som skal tages op igen ved tredje behandling. Det vil afhænge af, hvordan stemmerne falder.

Vi anbefaler folketinget at stemme for ændringsforslag nr. 20, da vi mener, at bestemmelsen om at øremærke 25 pct. af filminstituttets midler til børne- og ungdomsområdet er for firkantet. Vi mener, det bør overlades filminstituttets bestyrelse at bedømme behovet på dette område.

Vi anbefaler også at støtte ændringsforslag nr. 14 samt nr. 12 og 19, som foreslår, at man undlader at etablere det foreslåede store repræsentantskab for filmcentralen og i stedet etablerer en bestyrelse på 5 personer med repræsentanter for de vigtigste producent- og brugerområder.

Det eneste forslag, vi stemmer imod og anbefaler andre at stemme imod, er ændringsforslag nr. 15, som foreslår, at programredaktørerne arbejder kollektivt, men